

Příloha k žádosti o poskytnutí dotace z rozpočtu Moravskoslezského kraje na rok 2013

Popis činnosti SVU ARKÁDA a předloženého projektu

Profesionální výtvarní umělci ovšem působili v regionu jak v době Rakousko-Uherska, tak i Československého státu; byli to občané české i německé národnosti. Po druhé světové válce a zejména po roce 1948 mohli umělci působit výhradně v rámci jednotné politicky řízené výtvarné organizace.

V roce 1990 se rozpadly profesionální umělecké svazy a vznikla nebo byla obnovena řada uměleckých spolků a sdružení. Z nich vznikla na jaře 1990 dnešní Unie výtvarných umělců ČR (UVU ČR) jako federace samostatných profesních sdružení výtvarných umělců.

Na Ostravsku vzniklo několik samostatných organizací, jednou z prvních bylo i Sdružení výtvarných umělců Valašsko, dnešní SVU Arkáda.

Arkáda sdružuje výtvarné umělce činné v různých oborech výtvarné činnosti (malba, grafika, sochařství, grafický design, keramika aj.) z Novojičínska, Vsetínska a Valašskomeziříčska a Frenštátska. Členové sdružení rozvinuli v 90. letech minulého století řadu aktivit, které splnily své poslání, ale nepodařilo se z nich vytvořit periodické a trvale rozvíjené akce. To platí např. o sochařském sympozium v Rožnově pod Radhoštěm. Více přineslo navázání a pravidelné udržování kontaktů s umělci z italské Novellary, tradičního partnera města Nový Jičín. Dodnes jsou tři italské umělci zahraničními členy spolku.

Pokus zajistit částečné financování aktivit spolku vyústil v provozování Galerie Arkáda v Novém Jičíně; dnes je galerie kontaktním místem spolku a místem občasných drobných výstavních akcí. Na přelomu tisíciletí zaznamenal spolek stejně jako řada obdobných v České republice období stagnace. Všeobecně to bylo způsobeno výrazným poklesem objemu finančních prostředků, poskytovaných na kulturní akce státem i samosprávou a rovněž téměř nulovým zájmem podnikatelských kruhů podporovat drobné kulturní aktivity.

Přesto se však podařilo zorganizovat jednu zcela výjimečnou akci. V roce 2004 spolek získal grantovou podporu Města Nový Jičín mimo jiné na výstavu členů a hostů Asociace Hračka, pořádanou pod názvem KOČKOHRÁTKY. Ta byla jak návštěvností (téměř 3,5 tisíce návštěvníků) i ohlasem zejména mezi nejmenšími občánky jednou z nejuspěšnějších akcí, které proběhly v Muzeu Novojičínska. Výstava byla provázena soutěží chlapců a děvčátek našich mateřských škol a její ohlas ukázal jeden ze směrů, jakým by se mohla v budoucnu činnost spolku orientovat.

S léty členové spolku stárli a počet členů se navíc snižoval o ty, kteří ve spolku viděli více příležitostí k vlastní prosperitě než prostředek ke zvýšení kulturní nabídky ve městě i regionu. Vně spolku však vyrůstali noví tvůrci, kteří cestu k profesní organizaci nenalezali – a popravdě ani nehledali. Díky mnohaletému působení manželů Zemánkových na zdejší Základní umělecké škole však řada absolventů pokračovala ve studiu na středních a později i vysokých uměleckých školách ve velkých městech (Ostrava, Olomouc, Brno, Praha, ale i Bratislava). Dostředivá síla center, a to zejména

Praha, je tak silná, že z některých regionů doslova „odsává“ tvořivý potenciál; přitom centru to většinou nepomůže, ale pro regiony jde o proces téměř zhoubný. Pravdou však je, že „domácí“ prostředí je pro začínající umělce málo atraktivní a nabídky, které by jim pomohly v regionu zakotvit, nepřicházejí.

Spolek ARKÁDA se pokusil mladé umělce oslovit a už v roce 2005 jim nabídl možnost hostování na členské výstavě ve Výstavní síni Albína Poláška ve Frenštátě pod Radhoštěm. Už malý zájem o opakování této akce v roce 2008 ukázal, že se na členských výstavách generačně propastně rozdílného složení vystavujících mladí autoři necítí dobře. V roce 2009 byla velká výstava spolku pořádána na Žerotínském zámku; spolek oslovil více než desítku mladých autorů s tím, že budou mít nejen větší prostor pro představení své tvorby, ale mohou zorganizovat ve vlastním pojetí i vernisáž. Výstava byla úspěšná, ale cestu do budoucna ještě neukázala. Pořád to byla členská výstava, všehochuť bez jednotící myšlenky.

Při společném vyhodnocení této výstavy vystavující hledali pro příští výstavu jednotící téma. Mělo být dostatečně široké pro volné umělecké vyjádření a mělo být spjato s Novým Jičínem. Tak vznikl záměr

- a) propojit vlastní tvorbu s odkazem novojičínského rodáka Antona Koliga (1886-1950), významným expresionistou, který v první polovině 20. století působil v Rakousku a Německu,
- b) volnost propojení vyjádřit v názvu výstavy: "AKCE TĚLA".

Výsledkem další práce byla výstava, uskutečněná pod výše uvedeným názvem od října 2011 do ledna 2012 na Žerotínském zámku. Výstavě se zúčastnilo 13 členů spolku, 6 hostů z ČR, 5 ze zahraničí a **devět studentů a absolventů středních a vysokých škol uměleckého směru.**

Tato první realizace projektu splnila očekávání, zdaleka však nevyčerpala potenciál daný tématem. Proto se postupně vyprofiloval projekt výstavy „AKCE TĚLA II“, jehož realizace bude z větší části svěřena oněm mladým umělcům, kteří se na výstavě představili.

AKCE TĚLA II je koncipována tak, aby mohla v reprízách reprezentovat spolek, mladé tvůrce, město Nový Jičín i celý kraj v prestižních výstavních síních mimo region, případně i v zahraničí, buď v družebních městech, nebo v místech spjatých s působením Antona Koliga v Německu a v Rakousku.

Celý projekt bude provázet tiskovina v jazyce českém, anglickém a vzhledem k osobnosti Antona Koliga i v německém, předpokládáme vytvoření webové prezentace a připravíme i medailon o Antonu Koligovi na webové stránky města Nového Jičína do sekce „Slavní rodáci města a okolí“. Doplnující informace k projektu, zejména o jeho historii a o Antonu Koligovi a také o realizaci v roce 2011, obsahuje úvodní slovo k zahájení výstavy AKCE TĚLA pronesené Janem Zemánkem, které je s několika doplňujícími fotografiemi přiloženo k žádosti o udělení grantu.